

[Aksel Larsen.]

men hvad skal den gøre, hvis der ikke er faciliteter her ved København? Ja men det synes jeg også man kan tage i betragtning; det er ikke, fordi jeg er nogen stor nationalist, men jeg kan ikke se nogen grund til, at vi skal ønske tilstande igen som dem, vi har haft engang i Danmarks historie, hvor Hamborg var Danmarks økonomiske hovedstad, og sådanne tilstande får vi, hvis vi ikke løser Øresundsprojekterne.

Jeg takker i øvrigt ministeren for hans særdeles klare udtalelser om, at dette lovforslag naturligvis kun er indledning til noget, som skal komme, og at det siger, at inden for en overskuelig fremtid skal anden del af det komme. Jeg er ikke i tvivl om, hvad ministeren mener, vi forstår så udmærket hinanden, og jeg tror også, tinget forstår dette.

Ministeren for offentlige arbejder (Guldberg): Jeg vil blot sige til hr. Aksel Larsen, at den bemærkning, der står i perspektivplanredegørelsen om, at man ikke kan have to så store arbejdsopgaver, som her omtales, i gang på samme tid inden for nævnte periode, er en bemærkning af arbejdsgruppen, men at den passer udmærket med det, der er regeringens synspunkt og i øvrigt også mit. Det kommer jo an på, hvad man lægger i ordene „at have råd til“, for det er et spørgsmål, om man siger, hvad man har penge til, eller hvad man har råd til. Men grundbetragtningen, sådan som jeg i hvert tilfælde anlægger den, er den, at man skal klare en række løbende opgaver, og dertil må der bruges en vis mængde arbejdskraft og en vis mængde ressourcer. Man kan flytte lidt op og ned på det, men man kan ikke komme uden om det. Og så har man nogle enkelte opgaver, som er noget større, og som det ikke er fornuftigt at gennemføre i praksis, hvis man skal strække dem over et langt åremål; de skal laves over en kortere periode og med et større forbrug i en kortere periode, end man normalt har. Det må ud fra alle synspunkter, ikke kun ud fra spørgs-

målet om selve finansieringen, være en ufornuftig fremgangsmåde ligefrem at sigte efter at løse to af de største opgaver, der vil kræve flest penge om året, inden for nøjagtig de samme år. Det er et udtryk for en dårlig planlægning, og det er det, der er synspunktet; når man taler om ikke at have råd til, er det ud fra den betragtning, at det ikke er nogen fornuftig fremgangsmåde. Vi får givetvis fremmet sådanne opgaver bedre, hvis vi kan lave en fornuftig planlægning for dem. Jeg skal minde om, at regeringen i den periode, vi har haft ansvaret for det, har forsøgt at få lidt bedre hold på hele dette område og på prisudviklingen på dette område, og gøre opmærksom på, at det har virket; det har virket i form af, at der er vigende priser inden for bygge- og anlægsvirksomhed, og det ville være meningsløst, når man har konstateret, at man kan få en bedre økonomi i de enkelte anlægsarbejder, at regeringen samtidig skulle give sig til at lægge sig fast på at sætte et par store arbejder i gang på én gang og dermed sprænge ikke alene rammerne for kapaciteten for de to opgaver til glæde for ingen, men også sprænge det økonomiske grundlag, der ligger bag. Det vil jeg altså gerne sige i anledning af hr. Aksel Larsens bemærkninger om, hvad perspektivplanlægningen siger om disse ting.

(Kort bemærkning).

Aksel Larsen: Ja, jeg er da så hjertelig enig med ministeren i det synspunkt, han her gjorde gældende; men det var egentlig slet ikke det, jeg talte om. Jeg sagde: fordi man muligvis ikke på samme tid kan løse to så store opgaver, er det ikke bevist, at man så skal lade dem begge to ligge.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden: Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til udvalget vedrørende en ny stor-